קדושת לוי — שקלים

שבת שקלים הוא כפי מה שכתוב בספר יצירה שקלן והמירן, דהיינו הקדוש ברוך הוא בשעת בריאת העולם שקל איך להשפיע לשרפים כמדריגתם ולכל הרקיעים ולכל העולמות ולזה העולם התחתון ולכל הברואים שבזה העולם לכל אחד כפי מדריגתו ובחינתו ונתן לאדם שהוא תכלית הבריאה הבחירה בידו לילך בדרך הטוב או חס ושלום כו'. ועל זה מרומז פרשת זכור, כי זכור הוא לזכור מה שעשה לנו עמלק ועמלק הוא היצר הרע. ובאמת למה הבחירה הוא כדי שעל ידי זה יהיה להבורא נחת רוח ותפארת מזה האדם שמרגיז היצר טוב על יצר הרע אז הבורא ברוך הוא מתפאר עצמו בברואיו. ועל זה מרומז פרשת פרה, כי פרה הוא נגד התפארת לרמוז על הנ"ל. ופרשת חודש, מרומז שלא תאמר חס ושלום משברא השם יתברך את עולמו שוב אינו משגיח עליה חלילה לומר כן, רק האדם צריך להאמין באמונה שלימה שהבורא משגיח תמיד בלי שום הפסק על כל העולמות ומחיה אותם ומחדש אותם כמאמר הכתוב המחדש בטובו בכל יום תמיד וכנ"ל:

עוד יבואר על ארבע פרשיות שהם שקלים, זכור, פרה, חודש, מרומז בספר יצירה שקלן והמירן וצרפן ועשאן כמין מעזיבה רפש וטיט. הכלל, בניסן נברא העולם ובאמת קודם בריאת העולם היה הוא ושמו אחד ושקל איך להשפיע לכל עולם ועולם כאשר הם יכולין לקבל השפע מאתו יתברך, דהיינו לעולם השרפים כמדריגתם לעולם חיות הקודש כמדריגתם לעולם המלאכים ולעולם הגלגלים ולעולם התחתון לכל אחד ואחד שקל הבורא יתברך איך ובמה הם יכולין לקבל השפע הצח והמצוחצח מאתו כן ברא אותם וכן השפיע בהם. ועל זה מרומז לרבותינו ז"ל כל מעשה בראשית בדעתן ובקומתן ובצביונם נבראו. וזהו שמרומז בספר יצירה שקלן על הנ"ל. וזהו פרשת שקלים ואחר כך השפיע השם יתברך מאתו לכל הנבראים והבורא יתברך אין לו סוף וכל הנבראים יש להם סוף נמצא כביכול הבורא יתברך השפיע מאין סוף לסוף והוא בבחינות תמורה, דהיינו שמאין סוף צמצם בהירתו אל הנבראים. וזהו והמירן לשון תמורה כנ"ל לרמוז על הנ"ל. ומהצמצום בא הקליפות לעולם כידוע. והשורש מהקליפה הוא עמלק, ואנו מחכים בכל יום למחות זכר עמלק. ונמצא המירן הוא פרשת זכור ואחר כך וצרפן, כי השם יתברך ברוך הוא נותן כח בכל הנבראים לחזור אל האי"ן והשפע אשר קבלו העולמות הוא כדמות התורה והתורה הוא האותיות ונמצא נשפע השפע על העולמות באל"ף בי"ת גימ"ל דלי"ת עד תי"ו וכשעולמות הן חוזרים אל האי"ן אז האותיות חוזרים אל השורש מתי"ו עד אל"ף. והנה זה שהאותיות חוזרים אל האי"ן מזה הוא צרופי תיבות, דהיינו התי"ו חוזר אל השורש דרך כל האותיות עד האל"ף ונעשה מזה צירוף תיבת א"ת וכן התי"ו דרך כל האותיות עד ב' כנ"ל ונעשה צירוף תיבת ב"ת וכן שאר כל האותיות בזה שחוזרים אל האי"ן נעשה על ידי זה צירוף תיבות. הכלל מדברינו, שהשם יתברך נתן כח בכל הברואים והיצורים והנעשים לחזור אל האי"י. והנה הברואים כאשר הם מסתכלים בהאי"ן אז החיות שלהם הוא האי"ן והבחינה הזה נקרא טהרה וטהר יומא, כאשר מבואר באריכות בדברינו בספר קדושת לוי. ופרה אדומה נעשה על טהרה. וזהו וצרפן הוא פרשת פרה ואחר כך העולמות הם מחודשים מהבורא ככתוב המחדש בטובו כו'. וזהו פרשת החודש. וזהו מה שמביא בספר יצירה רפש וטיט, כי רפש וטיט הוא דבר רך, ורך הוא דבר המחודש, כלומר שהעולמות הם מחודשים מהבורא יתברך אחר שחזרו אל האי"ן כנ"ל:

הענין של פרשת שקלים. כי באחד בניסן נברא העולם וקודם בריאת העולם שקלן והמירן כמוזכר בספר יצירה לכן היו משמיעים על השקלים בא' באדר כנגד שקל ובט"ו בו שולחנות יושבין וכו' כנגד המירן כמוזכר בספר יצירה שקלן והמירן. וענין מחצית השקל, כי בכל שנה ושנה צריך האדם להיות יותר גבוה בקדושה ואז שקל של שנה העבר והכלי של שנה שעברה מוחץ כי צריך להיות בכלי יותר גבוה והיא מיתה לצורך חיים כמאמר (תמיד לב.) מה תקנתו של אדם ויחיה כו', כמו שמבואר על פסוק (במדבר כד, יז) ומחץ פאתי מואב. ואפשר משום הכי בארון היה הכל חצי אמות גם כן הוא לשון מוחץ. ועיין בבעל הטורים שפירש גם כן חצי לשון מוחץ:

טעם על אדר שיש לפעמים ב' חדשים דהוא חודש העיבור, משום דידוע די"ב חדשים בשנה הם נגד י"ב שבטי י"ה. והנה אדר דהוא מזל דגים הוא נגד יוסף דנמשל לדגים דאין שולט בו עין הרע כמו שאמר הכתוב (בראשית מט, כב) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. והנה יוסף הוליד ב' שבטים מנשה ואפרים ולכך יש שני אדרים. והנה ידוע דחודש העיבור היה תלוי ביד בית דין ומסור להם אם רצו מעברין החודש אם כן החודש ניסן תלוי ביד בית דין אם רצו היו עושין אותו אדר ולכך החודש הזה לכם כפי מה שאתם רוצין כך נעשה החודש זה. והטעם שאומרים בכל ראש חודש ברכי נפשי את ה' (תהלים קד, א) דיש לומר הטעם שנקרא ראש חודש משום דידוע דמכל השכליות הראשית הוא הרצון ואחר כך כשרוצה בדבר אז בונה הדבר אחר כך ניתוסף אהבה והיראה והתפארות ואם כן הרצון נקרא ראשית. והנה בכל ראש חודש נתגלה רצון חדש על ישראל האיך לעבוד את הבורא יתברך ולכך נקרא ראש חודש. והנה נפש הוא מלשון רצון כמו אם יש את נפשכם (בראשית כג, ח). ולזה אומרים בראש חודש ברכי נפשי את ה', (תהלים קד, א) רוצה לומר נעשה בריכה והמשכת רצון בראש חודש מן ה' דהוא המקור של כל השפעות והחיים:

ונבאר פירוש על מה שאמרו חכמינו ז"ל (ר"ה כד.) ראש בית דין אומר מקודש וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש. הא דנקט ב' פעמים מקודש, יש לומר משום דאיתא במדרש (ויק"ר כה) על פסוק (ויקרא כ, ז) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, על דרך משל למלך שהיה לו ג' כתרים ונתן ב' כתרים לבנו ואחד הניח לעצמו כן השם יתברך ברוך הוא נתן ב' קדושות לישראל וקדושה אחת לעצמו. וידוע דג' קדושות הם כמו שיסדו בתפלה ובא לציון גואל קדיש בשמי מרומא עילאה, קדיש על ארעא עובד גבורתיה, קדיש לעלם ולעלמי עלמיא. דקדושה אחת הוא בשמים עליונים. וקדושה ב' מה שעובד גבורות על ארעא. וקדושה ג' מה שהוא חי וקיים לעד. והנה ידוע דברי חכמינו ז"ל דשאל האי מינאה כתיב בכל חכמי הגוים אין כמוך הא בישראל יש כמוך. והשיב דבאמת צדיקים דומים לבוראם דהקדוש ברוך הוא מחיה מתים ואליהו הנביא מחיה גם כן הקדוש ברוך הוא מוריד גשמים והצדיקים גם כן. נמצא דב' קדושות של שמיא וארעא מסר גם כן לצדיקים שהם פועלים גם כן בשמים ובארץ. אבל קדושה ג' שהוא יתברך חי וקיים לעד זה לא שייך בהצדיקים שהם בני אדם והם נפסדים. ולכך כל העם עונין אחריו מקודש מקודש, משום דשני קדושות שייכים גם כן בזרע ישראל הצדיקים אבל ראש בית דין דהוא הקדוש ברוך הוא אומר מקודש לבד ודו"ק: